

מגילת העליה

לאורך הלהבות העולות ומתאבכות מעל חורבות יהדות פולין, עת העולם מתבוסס בדמו, וסערי הארץ מזגפים בפני אחים נרדפים על צוואר, ויקודי כיסופי מולדת - באנו אנחנו חברי "אמריקה-כרייה", בניס לתנועת השומר הצעיר - אליך כפר מנחם לתקוע יחד באמך באדמתך הצחיחה, לאות עולם, לבחון האדם העובד, הלוחם והיוצר.

התקבצנו פה מפייזרי גלריות: בניס לגלות פולין, עת מעיין חי זה הרב והולך ביד זידוניה; ובניס ליהדות אמריקה העולה, זו גלות הנהמה לדרווי בין העמים, סמל לרצון מהוטל, תוליה נאמנה לשושרת המרחק את עם ישראל בתפוצות.

באנו אליך כפר מנחם ופניך אפורים, כפני אדמתך. הגענו אליך בדרך ארוכה, קשה - דרכו של הלוחץ עברי, אלמוני במולדת. עמונה סניס של עמידה על המסמר של כיבוש, של בנין ויצירה - הבאנו לך סי.

היום תיכרת הברית: ברית בין הבניס צמאי מולדת לבין קרקע צחיחה, עורגת לפרייון; ברית בין בניס כמחי בית לבין טממה הפצטה לבאולחה.

הוטסנו לך את ידינו האפורות והנוקשות ובאנו באמונה, כי פניך האפורים יוצפו אורו של האדם היוצר.

עדה הדרך הארוכה טעברנו כי עוד יפכה מעיין היצירה בטממה זו, כי עוד יניבו שדותיך, כפר מנחם, גרעיני אמונה ואחדות עמים.

תשמש בקודה זו, בימינו החסכים, נקודת אור ומקור נחמה לבניס גדלים הטבים אל גבולם.